

логъ, поголѣмый-атъ мѹ сынъ на хиладо и двестѣ и осемдесать и третью лѣто по Хрїста, авїе сѹ по-стара за состоанїе-то на восточна-та православна церква, и прати насѣкадѣ повѣленїа благовѣствѹ-ющи поправленїе-то ѿ, и повыка сичкы-те, кои-то за ревность на вѣра-та вѣха заточени отъ отец-атъ мѹ.

Глава 109.

За раздѣленїе-то, кое-то стана въ Кон-стантинопольскы-те церкви.

Въ време-то на Андроника Палеолога, слѹчисѹ въ Константинополь междѹ церковницы-те отцѣпю-ванѣ голѣмо, щото сѹ раздѣлиха на двѣ, и едни вѣха отъ старна-та на Іосифа патріарха, и сѹ именѹваха Іосифовци, а едни вѣха отъ стар-на-та на Арсенїа патріарха, и сѹ именѹваха Ар-сенїани. И Арсенїани-те говорѹха, защо Іосифъ былъ проклетъ, че прїелъ престол-атъ, ѿще въ жи-вотъ-атъ на Арсенїа; понеже кѹто сѹ извади Ар-сенїй, Іосифъ стана патріархъ. А Іосифовци-те дѹ-маха, че е проклетъ Арсенїй, понеже сѹ отлѹчилъ со-борно, защото царь Михаилъ сабиралъ соборъ про-тивъ него, и пѹрво го отлѹчилъ соборно, па послѣ го заточилъ въ Приконїѹ. За тїа соблазны Іо-сифъ слѣзи отъ престол-атъ, и стана патріархъ Григорїй отъ Кипра. Но и противъ него стана третѹ фатрїа, кои-то говореше, че Григорїй кѹ-то стоалъ двадесать години въ Римъ, прїелъ нра-